

De Staatssecretaris van Economische Zaken
Mw. Ir. C.E.G. van Gennip MBA
Postbus 20101
2500 EC Den Haag

Betreft: advies inzake Richtlijn voor octrooiering van in computers geïmplementeerde uitvindingen

Haarlem, 28 mei 2005

Geachte mevrouw Van Gennip,

Eerder dit jaar hebt u ons gevraagd u te adviseren inzake het Nederlands standpunt in tweede lezing ten aanzien van de Richtlijn voor octrooiering van in computers geïmplementeerde uitvindingen.

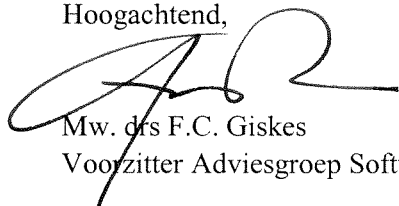
De Adviesgroep is hiertoe verschillende malen bijeen geweest en heeft tevens deel genomen aan de ronde tafel bijeenkomst op 12 mei. Hierop hebben wij het bijgaande advies opgesteld.

Naast dit advies willen wij u graag de volgende suggesties doen die enigszins buiten onze directe adviesopdracht vallen, maar die wij toch belangrijk achten voor de Nederlandse standpuntbepaling op de *middellange* termijn:

- Onderzoek de bestuurlijke inbedding van het octrooisysteem.
Het octrooisysteem wordt nu door velen min of meer gezien als een instituut en doel op zich, terwijl het een instrument zou moeten zijn van innovatiepolitiek. Het octrooirecht, behoeft net zoals bijvoorbeeld het mededingingsrecht, structurele beleidsmatige aandacht.
- Onderzoek het economisch belang van de octrooimogelijkheden op software-gerelateerde uitvindingen voor het Nederlandse bedrijfsleven en de implicaties van eventuele wijzigingen daarin (verruiming/ vernauwing).

We lichten u ons advies graag nader toe tijdens ons overleg van 31 mei aanstaande. Tot nader advies zijn wij gaarne bereid, bijvoorbeeld t.a.v. ingewikkelde EP-amendementen.

Hoogachtend,

Mw. drs F.C. Giskes
Voorzitter Adviesgroep Software octrooien

Advies aan Staatssecretaris van Economische zaken inzake het in te nemen Nederlands standpunt in tweede lezing ten aanzien van de Richtlijn voor octrooiering van in computers geïmplementeerde uitvindingen.

Inleiding:

De Staatssecretaris van Economische Zaken heeft ten behoeve van de standpuntbepaling van Nederland in tweede lezing ten aanzien van de Richtlijn voor octrooiering van in computers geïmplementeerde uitvindingen, een Adviescommissie in het leven geroepen om haar te adviseren over het door haar in te nemen standpunt.

Deze Adviescommissie bestaat uit:

Francine Giskes (Voorzitter)

Joop Sistermans

Reinier Bakels

Michiel van Genuchten

De vraag aan de Adviescommissie was om te adviseren over het door Nederland in te nemen standpunt in tweede lezing. De door Nederland bij aanneming van het gemeenschappelijk standpunt afgelegde stemverklaring vormt hierbij een belangrijk gegeven. Deze stemverklaring zegt dat Nederland alleen met een uiteindelijke Richtlijn in zal stemmen, indien deze duidelijkheid verschaft over wat wel en wat niet octrooieerbaar is en de verlening van triviale octrooien tegengaat. Tevens moet er een balans worden gevonden tussen de belangen van bedrijven die wel en bedrijven die geen gebruik willen maken van octrooien op in computers geïmplementeerde uitvindingen.

De Adviescommissie is hiertoe viermaal bijeen geweest. Tevens heeft zij kennis genomen van het werk van de Werkgroep software octrooien en heeft zij deelgenomen aan de ronde tafelbijeenkomst op 12 mei.

De Adviescommissie heeft het volgende advies opgesteld:

Uitgangspunten:

1. Naar de mening van de Adviescommissie persisteert de Richtlijn ten onrechte in de opvatting dat de Richtlijn alleen betrekking heeft op het octrooieren van 'in computers geïmplementeerde uitvindingen'. Dit wekt de suggestie dat er een onderscheid bestaat tussen dergelijke uitvindingen en octrooien op software-uitvindingen, dan wel computerprogramma's. Echter in de praktijk is dit onderscheid niet (goed) te maken en in de nabije toekomst zal dit onderscheid ook steeds meer vervagen.

Het is belangrijk om in de discussie te erkennen dat er wel degelijk sprake kan zijn van octrooien op computerprogramma's. Men denke bijvoorbeeld aan uitvindingen op het gebied van beeld(scherpte)verbetering. Die kunnen zowel in hardware als in software worden geïmplementeerd. De Adviescommissie is van mening dat het onlogisch is om een dergelijke uitvinding in hardware wel octrooieerbaar te laten zijn, maar dat niet toe te staan wanneer een software implementatie wordt gekozen. Tegelijkertijd blijkt dat in de toekomst steeds vaker voor software-implementaties gekozen zal worden. Nieuwe versies kunnen dan worden gedownload en vervolgens in producten geladen worden om de verbeterde versies van de uitvinding te implementeren. Hiermee valt de uitvinding voor een belangrijk deel samen met het computerprogramma. De Adviescommissie ziet in dit voorbeeld de argumentatie dat een onderscheid tussen in computers geïmplementeerde uitvindingen en octrooien op computerprogramma's onhoudbaar is. Andere voorbeelden zijn in vele bedrijfstakken te vinden: automotive, medische electronica, chip-ontwerp, olie-exploratie.

De Adviescommissie is van mening dat software en computerprogramma's tot de techniek behoren, en dat er in die zin geen goede rechtvaardigingsgrond bestaat om software of computerprogramma's uit te sluiten van octrooieerbaarheid of anders te behandelen dan andere velden van de technologie. Ook secundaire argumenten hiervoor, zoals de lage reproductiekosten van software of het voorhanden zijn van het beschermingsregime van het Auteursrecht, acht de Adviescommissie niet doorslaggevend.

De Adviescommissie is verder van mening dat het aanscherpen van het begrip 'techniek' niet doelmatig is. Pogingen 'techniek' in juridische zin te definiëren zullen geen overtuigende oplossing bieden om software octrooien af te bakenen.

2. De doelstelling van de Richtlijn is de praktijk van de beoordeling van octrooien op in computers geïmplementeerde uitvindingen te harmoniseren, en de door het Europees Octrooibureau (EOB) en de jurisprudentie gegroeide praktijk te codificeren. Dit streven is legitiem en verdient nog steeds navolging. Tegelijkertijd moet worden opgemerkt dat de Adviescommissie niet is gebleken van problemen voor het Nederlandse bedrijfsleven als gevolg van de niet-geharmoniseerde praktijk in de verschillende lidstaten; in ieder geval zijn er in Nederland al sinds 1987 geen zaken bij de Afdeling van beroep van de (toenmalige) Octrooiraad meer over geweest. Echte rechtzaken over de toelaatbaarheid van softwareoctrooien hebben in Nederland nog nooit plaatsgevonden.

De discussie rond de Richtlijn is echter verwijderd geraakt van de oorspronkelijke doelstelling en gaat nu vooral over de vraag *of* er octrooien op in computers geïmplementeerde uitvindingen, dan wel op software en of computerprogramma's, verleend mogen worden. Deze discussie heeft soms een dogmatisch karakter. De

Adviescommissie is van mening dat de Richtlijn niet moet worden gebruikt om deze discussie te voeren.

De Adviescommissie is van mening dat software in essentie niet anders moet worden behandeld dan andere vormen van techniek. De Richtlijn mag hoogstens dienen om de praktijk te verduidelijken, maar niet om een eigenstandig regime (*sui generis*) voor software octrooien te creëren. Dit gevaar ontstaat wanneer er te veel elementen in de Richtlijn worden geïntroduceerd die vreemd zijn aan het algemene systeem van octrooiverlening.

Het Europees octrooiverdrag (EOV) stelt in artikel 52 dat computerprogramma's niet octrooieerbaar zijn, maar dat dit alleen geldt voor computerprogramma's op zichzelf (as such). Er bestaat veel discussie over de precieze betekenis van het begrip 'computerprogramma *as such*'. De Richtlijn probeert dit onderscheid te verhelderen en een duidelijke scheidslijn aan te brengen tussen wat op basis van dit onderscheid wel en niet octrooieerbare uitvindingen zijn. Ook de discussies in het Europees Parlement hebben veelal betrekking op het aanbrengen van een dergelijke 'rode lijn'.

Het is de mening van de Adviescommissie dat het niet mogelijk zal zijn om zo'n grens tussen wel en niet octrooieerbare computerprogramma's aan te brengen; en zelfs als het wel mogelijk zou zijn, acht de Adviescommissie het niet wenselijk. Zoals de onder 1 genoemde voorbeelden aangeven, kan een uitvinding dikwijls zowel in hardware als in software worden geïmplementeerd. Er zijn ook uitvindingen denkbaar die in de praktijk uitsluitend in software te implementeren zijn. Ook het uitsluiten van deze octrooien lijkt niet opportuun, getuige bijvoorbeeld de Duitse 'Logikverifikation' beslissing.

De enige heldere grens die voorstelbaar is, is of een volledige octrooirechtelijke uitsluiting van computerprogramma's of een volledige openstelling daarvan. De Adviescommissie is voorstander van deze laatste benadering. Vervolgens moeten de 'normale' octrooirechtelijke criteria worden gebruikt om te bepalen of er sprake is van octrooieerbare uitvinding.

Dit betekent echter niet dat de Adviescommissie voorstander is van een ongebreidelde octrooiering van software-uitvindingen. Integendeel! De Adviescommissie deelt veel van de kritiek op de huidige verleningspraktijk rond software octrooien. De legitimiteit voor het verstrekken van een octrooirechtelijk alleenrecht dreigt in gevaar te komen wanneer de kwaliteit en massaliteit van octrooiverlening te ver uit de pas loopt met wat maatschappelijk nog aanvaardbaar wordt geacht. Dit aandachtspunt geldt overigens niet exclusief voor het software-domein, maar speelt in deze sector wel een extra grote rol omdat (i) het effect van slechte (triviale) octrooien een invloed heeft op grote groepen gebruikers in het

bedrijfsleven en de maatschappij, (ii) de ontwikkelingen in software meestal incrementeel zijn en (iii) bij software de kans op onbedoelde inbreuk reëel is.

De Adviescommissie deelt de zorgen die veel partijen naar voren brengen ten aanzien van de problematiek rond software octrooien. Veel van deze zorgen hangen naar de mening van de Adviescommissie echter niet direct samen met de Richtlijn; ook zouden ze in de Richtlijn niet kunnen worden opgelost. Voor sommige van deze problemen geldt overigens dat niet altijd duidelijk is of deze zich daadwerkelijk in grote mate voordoen, dan wel vooral bestaan in de perceptie van een grote groep betrokkenen.

Het is de Adviescommissie bij haar rondgang gebleken dat de belangrijkste problemen in de huidige praktijk zijn:

Het feit dat er te veel octrooien op software- uitvindingen worden verleend die in de ogen van praktijkmensen geen, of slechts een zeer beperkte bijdrage leveren aan de stand van de techniek.

Het feit dat veel toegekende octrooien eigenlijk geen nieuwe uitvindingen betreffen, maar dat het bij de octrooibeoordelaars ontbreekt aan de voldoende kennis van de stand van de techniek ('prior art') om dit te kunnen vast stellen.

Het feit dat octrooien op software en/of computerprogramma's in onvoldoende mate voldoen aan het octrooirechtelijke vereiste van 'nawerkbare' openbaarmaking, waardoor de bijdrage aan de stand van de techniek ook voor een deskundige verborgen blijft en het aan het octrooirecht ten grondslag liggende 'quid pro quo' principe geweld wordt aangedaan.

Het feit dat er toch octrooien worden verleend op methoden van zakendoen.

Het feit dat de triviale octrooien worden misbruikt en een afschrikwekkend en innovatieremmend effect hebben op veel software-ontwerpers.

Het feit dat veel gebruikte standaarden voor interfaces worden geoctrooieerd, wat interoperabiliteitsproblemen veroorzaakt¹.

Het feit dat gebruik maken van bestaande oppositieprocedures tegen dubieuze octrooien (octrooien die juridisch aanvechtbaar zijn) kostbaar, tijdrovend en riskant is, waardoor vooral het MKB zich vaak gedwongen ziet te schikken.

---

¹ In tegenstelling tot andere software, kunnen bij standaarden voor interfaces vrijwel onmogelijk alternatieve oplossingen worden ontwikkeld met eenzelfde acceptatiegraad. Het is tegelijkertijd voor de software-industrie heel verleidelijk om standaarden te beheersen (door octrooien of geheimhouding).

De Adviescommissie is van mening dat deze probleempunten zich moeilijk in de Richtlijn laten oplossen.

Iedere poging om een gewenst kwaliteitsniveau (de norm waaraan de uitvindingshoogte wordt getoetst) in de Richtlijn te definiëren zal leiden tot veel discussie, en vrijwel zeker leiden tot ontevredenheid bij voor- of tegenstanders van software octrooien.

Het waarborgen van interoperabiliteit is van groot belang voor de informatie-maatschappij². Het interoperabiliteitsprobleem is echter technisch dusdanig complex dat een regeling in de Richtlijn hier geen recht aan zal kunnen doen, waardoor er ook in de toekomst nog veel discussie over zal blijven bestaan. Bovendien heeft interoperabiliteit veel meer aspecten dan alleen octrooirechtelijke.

De gesignaleerde problemen zijn naar de mening van de Adviescommissie echter wel aan te pakken, maar vragen om adressering op de juiste plaats. Het probleem van de te lage kwaliteit van octrooiverlening kan beter worden opgelost in de context van het EOB dan wel de nationale octrooibureaus. De problemen van octrooimisbruik en het interoperabiliteitsprobleem kunnen het best in het kader van de mededinging, dan wel een beleid voor de verlening van dwanglicenties worden opgelost.

Het probleem van de 'business methods' tenslotte is moeilijk grijpbaar, omdat er wel degelijk ook technische business methods bestaan. De Adviescommissie is van mening dat er rationeel gesproken geen reden is voor een aparte uitsluiting van business methods in een Richtlijn, naast de reeds bestaande wettelijke uitsluiting van methoden van zakendoen als zodanig. Als daar toch, met het oog op de brede weerstand ertegen, toe wordt overgegaan, zal natuurlijk ondubbelzinnig duidelijk moeten zijn wat onder business methods wordt verstaan.

In de **bijlage 1** bij dit advies doen wij u verschillende concrete voorstellen aan de hand die een bijdrage kunnen leveren aan het oplossen van de diverse hier genoemde problemen.

3. Voor de Richtlijn blijft dan nog slechts een beperkte rol over. Naar de mening van de Adviescommissie moet worden betwijfeld of het tot stand brengen van een dergelijke beperkte Richtlijn nog wel een meerwaarde heeft. Dit gevoel wint nog aan kracht als we de vele discussie die de Richtlijn oproept in ogenschouw nemen. Ook het als gevolg van de co-decisieprocedure noodzakelijke compromis tussen de Raad en het Europees Parlement, zal naar de inschatting van de Adviescommissie niet leiden tot

---

² Hal L. Varian & Carl Shapiro, *Information Rules*, Harvard Business School Press, 1998

een Richtlijn die de gewenste duidelijkheid en balans zal bieden waar Nederland naar streeft.

De Adviescommissie is dan ook van mening dat het in deze omstandigheid de voorkeur geniet **geen Richtlijn tot stand te brengen**. Hoewel pleiten voor het niet voortzetten van het proces voor de totstandkoming van de Richtlijn in tegenspraak lijkt met het standpunt dat Nederland tot nu toe heeft ingenomen, is dit naar de mening van de Adviescommissie niet het geval. In de stemverklaring bij de totstandkoming van het gemeenschappelijk standpunt van de Raad in maart 2005 heeft Nederland aangegeven niet te zullen instemmen met een Richtlijn die geen juiste balans vindt tussen wat wel en niet octrooieerbaar is, met daarbij in het achterhoofd een redelijke afweging van de belangen van bedrijven die wel en geen gebruik willen maken van octrooien op software uitvindingen. Naar het oordeel van de Adviescommissie zal de Richtlijn hier niet toe in staat zijn en daarom is een afwijzing van het principe van een Richtlijn te rechtvaardigen.

Naar onze mening zal een dergelijke aanpak de goedkeuring wegdragen van een belangrijk deel van zowel de voor- als van de tegenstanders van het octrooieren van software gerelateerde uitvindingen.

In het geval er geen Richtlijn tot stand komt, blijft de huidige praktijk van octrooiverlening door het EOB bestaan. De mogelijkheid om octrooibescherming te krijgen zal met het niet totstandkomen van de Richtlijn niet vervallen. Die praktijk dient echter – zoals hierboven al bepleit – wel grondig geanalyseerd te worden en een oplossing te gaan bieden voor de genoemde problemen.

Advies

De Adviescommissie adviseert dat Nederland zich in Brussel sterk maakt voor het (voorlopig) stopzetten van de onderhandelingen over de Richtlijn. Het zal niet mogelijk zijn om in de Richtlijn beter werkbaar definities te formuleren en grenzen aan te leggen die leiden tot een redelijke afbakening van wat er op het gebied van in computers geïmplementeerde uitvindingen en computerprogramma's wel en niet octrooieerbaar is. Naar verwachting zal geen enkele Richtlijntekst recht kunnen doen aan de door Nederland in de stemverklaring opgenomen uitgangspunten.

Voorkomen moet worden dat een Richtlijn een eigenstandig octrooiregime voor software uitvindingen creëert. De oplossingen moeten worden gevonden binnen de grenzen van het huidige octrooirecht. In combinatie hiermee dient Nederland zich echter wel hard te maken voor het oplossen van het trivialiteitsprobleem. De (perceptie van een) te lage octrooikwaliteit ondergraaft de legitimiteit van het octrooisysteem. Het waarborgen en herstellen van de octrooikwaliteit is belangrijker dan het streven naar harmonisatie. Hiertoe kan gebruik worden gemaakt van de suggesties zoals opgenomen in de bijlage bij dit advies.

Tevens moet Nederland zich inzetten voor het oplossen van de mededingingsrechtelijke problemen rond octrooien op software, zoals het interoperabiliteitsprobleem. Het is nodig op korte termijn voor dit complexe vraagstuk een eigenstandige oplossing op EU-niveau te vinden.

Slechts dan wanneer (op een termijn van naar verwachting 3 tot 5 jaar) flankerend beleid, zoals onder andere door ons voorgesteld in **bijlage 1**, geleid heeft tot substantiële verhoging van de kwaliteit van octrooien op software gerelateerde uitvindingen, zou moeten worden bezien of het nodig is alsnog een Richtlijn te formuleren.

Indien dit advies het niet mocht halen binnen Europa, adviseren wij u om toch zoveel mogelijk een lijn te kiezen die overeenkomt met het advies. Suggesties daarvoor geven wij in **bijlage 2**.

Bijlage 1

Voorstellen voor flankerend beleid

A. Voorstellen voor verhoging octrooikwaliteit

1) *Het beter betrekken van het veld bij het zoeken naar de stand van de techniek*

Een veel gehoord kritiekpunt op de octrooiverleningpraktijk rond software octrooien is dat de octrooiverlenende instanties onvoldoende zicht hebben op de stand van de techniek. Deze kennis is veelal wel voorhanden bij de vele softwareontwerpers en academici, maar deze is slecht gedocumenteerd en beperkt toegankelijk voor de octrooibeoordelaars. Nagedacht kan worden over procedures om het kennispotentieel van het veld te gebruiken bij de vaststelling van de stand van de techniek om zo te voorkomen dat octrooien worden verleend voor niet-nieuwe uitvindingen (zie ook punt 3).

2) *Herziening van de norm voor inventiviteit*

Het is de Adviescommissie gebleken in haar rondgang dat er grote maatschappelijke onvrede heerst over de kwaliteit van octrooien in het algemeen en op het gebied van software in het bijzonder, in die zin dat men van mening is dat octrooien worden verleend op triviale of marginale uitvindingen. De Adviescommissie beveelt aan dat Nederland zijn invloed aanwendt in de Administrative Council van het EOB om dit kwaliteitsprobleem te adresseren en zich er voor in zet dat de kwaliteit van verleende octrooien, in het bijzonder in het geval van software, wordt verhoogd. Dit zou kunnen door de norm voor inventiviteit aan te scherpen.

3) *Uitbreiding en aanpassing artikel 115 EOV procedure*

Het Europees octrooiverdrag (EOV) kent in artikel 115 een procedure die derden in staat stelt na publicatie van een octrooivraag, maar voor de verlening ervan, opmerkingen in te dienen bij het EOB tegen verlening van het octrooi (bijvoorbeeld door 'prior art' aan te dragen). Van deze mogelijkheid wordt in praktijk in beperkte mate gebruik gemaakt. Toegang tot deze procedure zou laagdrempeliger en aantrekkelijker gemaakt kunnen worden, zodat er meer gebruik van wordt gemaakt. Hierbij kan er aan worden gedacht om de octrooiverlenende instantie (het EOB) te verplichten aan te geven wat er met de verstrekte informatie is gedaan. Tevens zou de indiener van de informatie automatisch en kosteloos partij moeten worden bij een mogelijke beroepsprocedure.

4) *Het instellen van een (zelfstandig) oppositieorgaan bij het EOB*

Het EOB kent een beroepsprocedure waarbij beroep kan worden aangetekend tegen een verleend octrooi. Deze procedure is echter slecht toegankelijk voor kleine ondernemers. Zij zullen vaak niet eens weten dat een bepaald octrooi is verleend. Nagedacht dient te worden over de mogelijkheid van een zelfstandig oppositieorgaan in de omgeving van het

EOB met als taak het ‘testen’ van verleende octrooien in beroepsprocedures.

B. Voorstellen voor het voorkomen van interoperabiliteitsbelemmeringen door octrooien

5) *Onderzoek naar gebruik van mededingingsrecht/dwanglicentiebeleid ter bestrijding van machtsmisbruik door octrooien op standaarden*

Goede toegang tot belangrijke standaarden voor interfaces is van groot belang voor gebruikers en schrijver van software. Het gebruik van standaarden kan in de praktijk beperkt worden door octrooien. De Adviescommissie is van mening dat het de taak is van de overheid om toepassing van ‘open’ standaarden te bevorderen (bijvoorbeeld via het overheidsaanschaffingenbeleid). In geval er toch octrooien rusten op standaarden en deze de toegang hiertoe op ongewenste wijze beperken, moet worden onderzocht of het mededingingsrecht, dan wel een specifiek dwanglicentiebeleid hier een oplossing voor kan bieden.

Bijlage 2

Belangrijke punten voor Nederland indien een Richtlijn toch tot stand komt

Als het onmogelijk blijkt het Richtlijnvoorstel te doen intrekken, dient te worden ingezet op de totstandkoming van een Richtlijn die *zo min mogelijk* een eigenstandig octrooiregime introduceert voor in computers geïmplementeerde uitvindingen, computerprogramma's, en/of software uitvindingen.

Indien de Richtlijn nu nog onduidelijke concepten als 'technische bijdrage' of 'computerprogramma's als zodanig' tracht te verduidelijken, moet worden voorkomen dat hiervoor andere, maar voor de praktijk net zo onduidelijke definities terugkomen. Wel moet de Richtlijn de eerder in dit advies genoemde problemen ten aanzien van de octrooipraktijk benoemen en duidelijk uitspreken dat de lidstaten hier actie op zullen gaan voeren.

1. *Octrooieerbaarheid van 'business methods'*

Veel octrooien die als triviaal worden bestempeld houden verband met business methods. In afwijking met de Amerikaanse praktijk willen we in Europa dat business methods niet octrooieerbaar zijn. Veel gehoorde kritiek is dat de Richtlijn niet duidelijk maakt wat business methods zijn en dat onvoldoende duidelijk is dat deze niet kunnen worden geoctrooieerd. Tevens zouden te vaak business methods via een achterdeur (n.l. via computer-implementatie) toch geoctrooieerd worden. Als de Richtlijn zich gaat uitlaten over business methods moet duidelijk zijn wat hieronder wordt verstaan en moet duidelijk zijn dat deze niet octrooieerbaar zijn. In de Richtlijn zou derhalve een artikel moeten worden opgenomen dat duidelijk stelt dat zakelijke, administratieve en gouvernementele methoden en procedures niet octrooieerbaar zijn.

2. *Het begrip computerprogramma's als zodanig ('as such')*

In ons advies hebben we al aangegeven dat de onduidelijkheid over het begrip 'computerprogramma's op zichzelf (as such)' het best kan worden weggenomen door hier in het geheel niet meer over te spreken. De Richtlijn zou slechts duidelijk moeten maken dat computerprogramma's alleen octrooieerbaar zijn, als deze een uitvinding vormen.

3. *Een toelichting op de grenzen aan de octrooieerbaarheid van o.a. business methods en algoritmen*

Er bestaat verwarring over de reikwijdte van octrooien op zaken als business methods en algoritmen. Overwogen kan daarom worden om aan de Richtlijn een artikel toe te voegen dat verduidelijkt dat business methods en algoritmen vrij toepasbaar zijn in andere toepassingen dan de geoctrooieerde.

4.   *Kwaliteit van octrooiverlening*

In de Richtlijn moet nadrukkelijk aandacht worden gevraagd voor het veel genoemde kwaliteitsprobleem rond de octrooiverlening.

5.   *Verbeterde naleving van nawerkbaarheidsvereiste*

In ruil voor een tijdelijk alleenrecht moet een octrooihouder zijn uitvinding openbaren zodat derden op zijn kennis en ideeën kunnen voortbouwen. Het is daarom belangrijk dat octrooiaanvragen voldoende duidelijk maken wat de bijdrage aan de stand van de techniek van de uitvinding is. Er mogen geen octrooien worden verleend voor slechts half uitgewerkte ideeën, waarvan een vakman onvoldoende inzicht krijgt in de technische bijdrage die is geleverd. Dit is een regulier vereiste binnen het octrooirecht.

Zorg er in de Richtlijn voor dat als software essentieel is voor de uitvinding, deze in voldoende mate moet worden geopenbaard³ (zoals formele specificatie, ontwerp of broncode) zodat deze nawerkbaar is voor een vakman. Het is de Adviescommissie gebleken dat het daar in de praktijk vaak aan schort. Extreme voorbeelden daarvan zijn de zogenaamde ‘wish-list’ octrooien, die alleen het probleem specificeren zonder dat men bijdraagt aan een mogelijke realisatie.

---

³ Vergelijkbaar met de ‘best mode disclosure’ in sectie 112 van de Amerikaanse octrooiwet